

حضرت باقر(ع) منسوب به بنی هاشم از ناحیه پدر و مادر

آیت الله العظمی مدرس حضرت باقر(ع) از از ناحیه پدر و مادر منسوب به بنی هاشم و علوی دانسته و آورده است: امام باقر(ع) از پدر و مادری علوی به دنیا آمده است که پدر بزرگوارش حضرت سجاد(ع) است و مادر بزرگوارش فاطمه دختر امام حسن مجتبی(ع) است، از این رو حضرت هم از ناحیه پدر و هم از ناحیه مادر به بنی هاشم منسوب است.

دوران زندگی حضرت باقر(ع)

این مرجع شیعی در ادامه به دوران زندگی حضرت باقر(ع) اشاره و آن را به سه بخش تقسیم نموده است و چنین آورده است: و دوران زندگی امام باقر(ع) به سه بخش تقسیم می شود، که بخش نخست زندگی آن حضرت سه سال و ۶ ماه و ده روز با دوران جدش امام حسین(ع) مقارن است و در واقعه کربلا حضور داشته است.

ایشان در ادامه آورده است: بخش دوم زندگی امام باقر(ع) ۳۴ سال و ۱۵ روز مقارن با دوران امام سجاد(ع) است، و بخش سوم زندگی حضرت ۱۹ سال و ده ماه و ۱۲ روز دوران امامت ایشان است که در این دوره بنی امیه و بنی عباس در جنگ بودند، و امام کمال استفاده را در جهت تربیت شاگرد و استحکام و گسترش تشیع و انقلاب فرهنگی را نمود.

**شهادت حضرت با
مسمومیت**

این مجتهد و مولف شیعی درباره نحوه شهادت حضرت باقر(ع) چنین

مرقوم داشته است: امام باقر(ع) پس از رهبری و ارشاد خلق در حالی که عمر مبارکش ۵۷ بهار گذشته بود با قلبی آکنده از رضایت و خشنودی دعوت حق را لبیک گفت و چشم از جهان فرو بست.

ایشان در ادامه آورده است: خاندانش گرد بستر او جمع آمده بودند، و زهری که از طریق زینی که بر آن می نشست در بدن وی نفوذ کرده بود، و هر لحظه بیشتر و بیشتر تاثیر خود را آشکار می ساخت. در این حال حضرت به فرزند و وصی برومندش امام صادق(ع) نگریست و بدو گفت: «شنیدم علی بن الحسین مرا از پس دیوار صدا می زند و می گوید محمد بیا بشتاب» بعد ایشان گفت «فرزندم این شبی است که بدان وعده داده شده، طرفی که در آن وضو می گرفت نزدیکش بود، پس فرمود: بریزش بریزش، برخی گمان بردند که او از خمس می گوید. پس فرمود: فرزندم بریزش چون آن را ریختیم ناگهان دیدیم که در آن موشی است».

وصیت حضرت باقر(ع)

آیت الله العظمی مدرسی به بخشی از وصیت حضرت باقر(ع) اشاره و افزوده است: امام باقر(ع) به فرزندش امام جعفر(ع) وصیت کرد که او را در سه جامعه کفن کند. یکی جامه نومی که در روزهای جمعه با آن نماز می خواند، و دوم جامه ای دیگر و سوم یک پیراهن. او همچنین وصیت کرد که قبر را برای او بشکافند و افزود: اگر به شما گفته شود برای رسول خدا(ص) لحد گذاشتند، بدانید که راست می گویند.

سپس آورده است: آن حضرت هم وصیت کرد که قبرش را به اندازه چهار انگشت بالاتر از سطح زمین آورند و بر آن آب بپاشند و از اموالش به قدری وقف کنند که زنان نوحه گر ۲۰ سال در منی نوحه گری کنند.

ایشان در ادامه افزوده است: چون آن حضرت درگذشت، مدینه منوره یکپارچه غرق در شیون و ماتم شد. از امام صادق(ع) روایت شده است که فرمود: «مردی چندین مایل از مدینه دور بود، او در خواب دید که به او گفته می شود بر و بر ابوجعفر نماز بگذار که فرشتگان غسلش داده اند، و آن مرد به مدینه آمد و دید که ابوجعفر از دنیا رفته است».

دفن در قبرستان بقیع

این مجتهد شیعی درباره محل دفن حضرت چنین مرقوم داشته است: پس از آن که آن حضرت را شستشو دادند و کفن کردند، وی را به قبرستان بقیع آورده و در کنار آرامگاه پدرش امام زین العابدین(ع) و نیز

در جوار قبر عموی پدرش امام حسن مجتبی(ع) به خاک سپردند. درود خدا بر او باد روزی که به دنیا آمد و روزی که مسموم از دنیا رفت و آن روز که زنده برانگیخته خواهد شد.

اندرزی از شکافنده دانش حضرت باقر(ع)

مولف کتاب «هدایتگران راه نور» در پایان به بخشی از اندرز حضرت باقر(ع) اشاره و چنین مرقوم نموده اند: کتاب های معارف سرشار از سخنان تابناک آن حضرت است. زیرا او شکافنده دانش در خاندان رسالت بود. امام در یکی از اندرزهای حکمانه خود به یکی از اصحابش به نام جابر بن یزید جعفی می گوید:

تو را به پنج چیز سفارش می کنم: اگر مورد ستم واقع شدی تو ستم مکن، اگر به تو خیانت شود تو خیانت مکن، اگر به تو دروغ گویند تو دروغ نگو، اگر تو را ستودند تو شاد مشو و اگر نکوهشت کردند بی تابی مکن، و درباره آنچه در خصوص تو می گویند بیندیش اگر آنچه درباره ات می گویند در خودت دیدی بدان که سقوط تو از چشم بینی خداوند عز و جل در هنگامی که برای کار درستی خشم کردی مصیبتی بزرگ است برایت از این که بیم داری از چشم مردم بیفتی و اگر برخلاف واقع گفتند این خود ثوابی است که بی رنج آن را به دست آورده ای.»

پدیدآورنده:

به کوشش: امیرمحسن سلطان احمدی

www.soltanahmadi.ir

انتشار این مطلب در:

خبرگزاری اهل بیت ع - [اینجا](#)

شبهه نیوز